

בעניין:

1. ג' חויל (ת"ז מס') , עצור במקום לא ידוע
2. מ' חויל (ת"ז מס'), ממחנה הפליטים ג'נין

באמצעות עוה"ד ארנה כהן ו/או חסן ג'בארין ו/או ג'מיל דקואר ו/או מרואן דלאל ו/או עו"ד סוהאד בשארה ו/או מוראד אל-סאנע מעדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל, ת"ד 510 שפרעם 20200, טל' 04-9501610 פקס' 04-9503140

העותרים

- נ ג ד -

1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
 2. ראש שירות הביטחון הכללי
- באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, רח' סלאח אל-דין 29 ירושלים, טל': 02-6466590 פקס: 02-6466655

המשיבים

עתירה למתן צו הביאס קורפוס

מוגשת בזאת עתירה למתן צו הביאס קורפוס, המופנה אל המשיבים והמורה להם להודיע לעותר מס' 2 על מקום המצאו של בנו, העותר מס' 1, ועל מעמדו המשפטי.

בקשה לקיום דיון דחוף

בית-המשפט הנכבד מתבקש לקבוע את העתירה לדיון דחוף, ובאופן מיידי, וזאת בשל אופיה של עתירה זו, והחשש הממשי לשלומו של העותר מס' 1.

ואלה נימוקי העתירה:

הרקע העובדתי

1. העותר מס' 1 הינו תושב מחנה הפליטים ג'נין, יליד 1970.
 2. העותר מס' 2 הינו אביו של העותר מס' 1.
- רצ"ב יפוי כח מטעם העותר מס' 2.

3. ככל הידוע לעותר מס' 2 נעצר העותר מס' 1 ע"י פקודיו של המשיב מס' 1 ביום 10 באפריל 2002 במחנה הפליטים ג'נין. על פי מידע שנמסר לעותר מס' 2 מהמשל"ט שבפיקודו של המשיב מס' 1 הועבר העותר מס' 1 אל בית המעצר קישון לאחר מעצרו, במועד שאינו ידוע לעותר מס' 2, שם הוחזק באגף השב"כ. העותר מס' 1 הוחזק במעצר באגף השב"כ בבית המעצר קישון עד ליום 22 באפריל 2002 או בסמוך לכך. כל נסיונותיו של העותר מס' 2 לברר אצל המשיב מס' 1 את מקום המצאו של העותר מס' 1 לאחר מועד זה כשלו.

4. על פי מידע שנמסר לב"כ העותרים, הח"מ, ע"י רשם בית המעצר קישון ביום 30 באפריל 2002 העותר מס' 1 עודו רשום ברישומי בית המעצר קישון כשוהה בו באגף השב"כ וזאת על אף שביום 24 באפריל 2002 הוא נלקח מבית המעצר קישון ע"י עובדי המשיב מס' 2 למקום לא ידוע. מאחר ולא הודיעו לרשם בית המעצר קישון לאן נלקח העותר מס' 1 אין הוא יכול למוחקו מרישומי בית המעצר.

5. אף פניית העותרים מיום 29 באפריל 2002 באמצעות ב"כ אל פרקליטות המדינה בדרישה לדעת את מקום הימצאו של העותר מס' 1 לא הביאה למתן תשובה לשאלה הבסיסית, מהו מקום הימצאו של העותר מס' 1. כל שהשיבה פרקליטות המדינה הוא, כי העותר מס' 1 "נחקר במתקן שב"כ בשיתוף עם חולית שומרון-קישון". פניה נוספת מיום 30 באפריל 2002 בה לא זכתה למענה עד למועד הגשת עתירה זו. רצ"ב העתק ההתכתבות, כנספחים ע/1 - ע/4.

6. הנה על כן, משפחתו של העותר מס' 1 אינה יודעת על את מקום המצאו של העותר מס' 1 וגם אינה יודעת מהו מעמדו המשפטי של העותר מס' 1, האם הובא בפני שופט וכד'.

הטיעון המשפטי

7. על אף שמקום המצאו של העותר מס' 1 ידוע למשיבים, מסרבים הם לגלותו לעותר מס' 2 אביו של העותר מס' 1.

8. בכך מפריס המשיבים את חובתם להודיע לקרובו של עצור על מקום הימצאו. חובה זו הינה מהכללים הבסיסיים ביותר של המשפט, היא נגזרת מהזכות לכבוד האדם ומהווה זכות יסוד חוקתית בהיותה חלק מהזכות לכבוד במוגנת על ידי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. יפים לעניינו דברי כבוד השופט אלון בפרשת **עודא**:

"חובת הודעה זו הינה פועל יוצא מזכות יסוד הנתונה לאדם שנעצר כדת וכדין על-ידי השלטונות המוסמכים, שאלה יביאו את דבר מעצרו ומקום מעצרו לידיעת קרוביו, למען יידעו מה עלה בגורלו של קרובם העצור וכיצד ניתן להושיט לו את העזרה הדרושה לו כדי להגן על חירותו. זכות זו זכות טבעית היא, ונגזרת היא מכבוד האדם ומעקרונות הצדק הכלליים, ונתונה היא הן לעצור עצמו והן לקרוביו...".

בג"צ 670/89 - מוסא יונס מוחמד עודא נ' מפקד כוחות צה"ל, פ"ד מג(4) 515, 517-518.

9. החובה להודיע לקרובו של עצור על מקום הימצאו עוגנה בסעיף 78א לצו בדבר הוראות ביטחון החל בגדה המערבית והקובע:

- "(א) לענין פרק זה "מתקן כליאה" - כהגדרתו בצו בדבר הפעלת מתקן כליאה.
 (ב) נעצר אדם, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאדם הקרוב אליו, זולת אם ביקש העצור שלא להודיע כאמור.
 (ג) לבקשתו של העצור תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (ב) גם לעורך דין שהעצור נקב בשמו.
 (ד) נעצר אדם והובא למתקן כליאה, יודיע לו מפקד המתקן בסמוך להגיעו למתקן, את זכויותיו האמורות בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג)."

רצ"ב נוסח הצו כנספח ע/5.

10. הוראה דומה נקבעה אף בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, הקובע בסעיף 33 סעיף קטן 1:

- "(א) החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, תימסר, ללא דיחוי, הודעה על מעצרו ועל מקום הימצאו לאדם קרוב לו שהוא נקב בשמו, ואשר ניתן לאתרו באמצעים סבירים, זולת אם ביקש העצור שלא למסור הודעה כאמור; שונה מקום הימצאו של העצור תודיע המשטרה גם על כך.
 (ב) לבקשת העצור, ובכפוף להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי, תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך הדין שהעצור נקב בשמו או לאחד מעורכי הדין ששמו מופיע ברשימה האמורה בסעיף קטן (ג).
 (ג) הקצין הממונה אחראי לביצוע הוראות סעיף זה; הוא יודיע לעצור על זכויותיו כאמור בסעיף 32, וכן ימסור לו רשימה של עורכי דין המוכנים לשמש סניגורים לעצורים, שנערכה על ידי לשכת עורכי הדין; העצור יאשר בחתימת ידו שההודעה נמסרה לו."

11. סירוב המשיבים למסור לעותר מס' 2 היכן מוחזק העותר מס' 1 מפרה אף את התחייבות המשיב מס' 1 בהסכם אשר קיבל תוקף של פסק דין, בפרשת **חירבאוי** ולפיו:

"עם מעצרו של אדם תושב האזור, תימסר ללא שיהוי הודעה על מעצרו ומקום מעצרו באמצעות הטלפון למספר טלפון אותו ימסור העצור לגורם העוצר".

בג"צ 6757/95 - חירבאוי נ' מפקד כוחות צה"ל (לא פורסם). תק-על (1)96 (1) 103
 סעיף א' להסכם.

על יסוד כל האמור לעיל, מתבקש כב' בית המשפט להיעתר באופן מיידי לסעד העתירה ולחייב את המשיבים בהוצאות משפט.

ארנה כהן, עו"ד

ב"כ העותרים